

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221211028
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7221211028.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Bišćákovej vo veci starostlivosti súdu o mal. R. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny L.B., E. U. X, XXX XX L., dieťaťa rodičov matky: E. N., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ď. XX, XXX XX L. - Š. a otca A. N.a, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XX, XXX XX L. - Š., za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry L. B., v konaní na návrh otca o úpravu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca voči rozsudku Mestského súdu Košice č. k. K2-14P/149/2021 - 567 zo dňa 19. septembra 2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Podaním zo dňa 13.12.2021 označeným ako „návrh na nariadenie neodkladného opatrenia“ na Okresný súd Košice II, t. č. Mestský súd Košice otec ako navrhovateľ žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým matke označenej ako povinná strana nariadi okamžite navrhovateľovi oznámiť presnú adresu zmeny bydliska dieťaťa, preberať príspevky na maloleté dieťa od navrhovateľa, informovať navrhovateľa o dieťati vo veciach, ktoré sa ho priamo týkajú, zdržať sa odopierania základných práv navrhovateľa a jeho dieťaťa, odovzdať dieťa k rukám navrhovateľa každý druhý piatok o 17.00 hod. a navrhovateľ odovzdá dieťa k rukám povinnej osoby na konci tohto víkendu v nedeľu o 17.00 hod., odovzdá dieťa k rukám navrhovateľa v prvý deň o 17:00 hod. počas druhej polovice všetkých sviatkov a v prvý deň o 17:00 hod. počas druhej polovice všetkých školských prázdnin a navrhovateľ odovzdá dieťa k rukám povinnej osoby v posledný deň o 17:00 hod. druhej polovice všetkých sviatkov a v posledný deň o 17:00 hod. druhej polovice všetkých školských prázdnin. Navrhovateľ zároveň žiadal, aby súd zakázal povinnej strane brániť navrhovateľovi a jeho dieťaťu vo výkone ich základných práv a zakázal jej zasahovať do ich práv na ochranu osobnosti. Navrhovateľ žiadal, aby okresný súd pridelil výkon psychologickú nápravu otcovského rodičovského vzťahu mal. dieťaťa R. N., nar. XX.XX.XXXX, bez akejkoľvek účasti úradu, a to až do úplnej nápravy a povinná osoba je povinná tento úkon v plnom rozsahu strpieť.

Podanie zo dňa 17.12.2021 Okresnému súdu Košice II otec predložil ako „Doplnenie petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13.12.2021“, v ktorom uviedol, že povinná strana je povinná plne uhrádzať všetky finančné náklady spojené s nápravou zničeného rodičovského vzťahu dieťaťa R. N., nar. XX.XX.XXXX k jej vlastnému otcovi A. N. - navrhovateľovi, a to až do doby úplnej nápravy.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pod č. k. K2-14P/149/2021 - 567 dňa 19. septembra 2023 rozhodol tak, že: „Návrh otca zamietam, návrh otca na prerušenia konania zamietam.“

Súd prvej inštancie v rozsudku poukázal na skutkový stav, z ktorého vychádzal a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd v odvolacom konaní bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí.

Podľa ustálenej rozhodovacej praxe konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie vecí, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu tak nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (poukaz na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

3. K odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej prihliadol najmä na ústne a písomné vyjadrenia samotných účastníkov konania, nimi doložených listinných dôkazov, správ a vyjadrení kolízneho opatrovníka, ako aj na priebeh a výsledky doterajších súdnych konaní vedených na prvoinštančnom súde vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. N., nar. XX.XX.XXXX a na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutočného stavu, ako aj posúdenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach správne dospel k záveru, že návrh otca vo veci samej smerujúci k úprave rodičovských práv a povinností k maloletej R. N. je nedôvodný, a preto ho zamietol.

Z vyjadrení maloletej R. pri opakovaných pohovoroch s kolíznym opatrovníkom je zrejme, že maloletá R. dokáže identifikovať svojho otca menom, vie, že druh matky nie je jej otcom, ani ho tak neoslovuje, volá ho krstným menom. Má na otca spomienky, ktoré nie sú vyslovene negatívneho charakteru, ale v dôsledku absencie záujmu otca o ňu sa jej nastavenie voči otcovi postupne zmenilo. Napriek odlúčeniu presne vie uviesť, ktorá bábika v jej detskej izbe je od otca a takisto si pamätá, že otec nemá vlasy a aj to, kedy a kde spolu naposledy trávili čas. Z vyjadrení maloletej súd prvej inštancie nadobudol pocit, že nastavenie maloletej R. voči jej otcovi sa zmenilo najmä v dôsledku dlhodobej absencie otca v živote maloletého dieťaťa, ktoré sa následne prirodzene začlenilo do domácnosti a rodinného prostredia, ktoré mu vytvára matka. Nie je podľa nej vinou matky, že sa zmenil vzťah maloletej R. k otcovi, nikdy proti nemu matka nešla. Ako jediný prejav záujmu zo strany otca o maloletú od roku 2019 matka označila platenie výživného vo výške určenej rozsudkom súdu, a to vo výške 30 eur a v poslednom období v navýšenej výške 50 eur mesačne. Z vyjadrenia maloletej R. vyplýva, že otca odmieta, opakovane uvádza, že vzhľadom na uplynulý čas ho nepozná a zrejme by ho ani nespoznala. Nechce sa s ním iniciatívne stretnúť. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že toto vnímanie dieťaťa otca nemožno pričítať na ťarchu matky, ktorá svojím výchovným vplyvom nedokáže nahradiť aktívny záujem otca o dieťa. Aj v tejto súvislosti súd poznamenal, že otec vo svojich rozsiahlych podaniach neuviedol, a ani nepreukázal, ako sa o dieťa od roku 2019 zaujímal, ako sa snažil o maloletú R. prejavovať záujem, ako sám chcel viesť čo ju trápi a ako sa jej darí.

Na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania s poukazom najmä na dlhoročnú absenciu stretnutí otca s maloletou preukázanú už samotným vypočutím maloletej pred kolíznym opatrovníkom, aj tvrdeniami otca a zároveň nedostatkom reálneho záujmu o kontakt s dieťaťom je možné dospieť k záveru, že aktuálne v najlepšom záujme R. nie je upravovať styk s otcom v súlade s jeho návrhom na začatie konania, pretože takýto zásadný zásah do doterajšieho života maloletej by mohol mať vážny vplyv na jej psychické prežívanie aj aktuálny spôsob života, čo podľa názoru súdu prvej inštancie nesleduje a by nesledovalo v budúcnosti záujem dieťaťa v zmysle zákonných ustanovení.

Návrh v časti, aby súd nariadil výkon psychologickej nápravy otcovského rodičovského vzťahu maloletého dieťaťa R. N., a to až do úplnej nápravy a aby odporkyňa - matka bola povinná tento úkon v plnom rozsahu strpieť, súd prvej inštancie tento návrh posúdil ako návrh na nariadenie výchovného opatrenia s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, podľa ktorého bolo potrebné aj vo veci rozhodnúť. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za nepochybne zistené, že zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny L. ako orgánu sociálnej ochrany detí a sociálnej kurately boli rodičom a maloletej R. v období od roku 2015 doposiaľ sprostredkované možnosti na realizáciu a dosiahnutie cieľov výchovných opatrení zameraných na zlepšenie komunikácie aj vzťahov medzi

členmi rodiny a odstránenie zistených nedostatkov. Tieto opatrenia boli zo strany úradu zhodnotené ako neúspešné, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že matka sa tohto poradenstva zúčastňovala, bola naklonená spolupráci, no zo strany otca bola zaznamenaná prítomnosť len na jednom stretnutí, otec odmietol dostatočne spolupracovať pri psychologickú odbornej pomoci, namietal osoby zúčastnené na odbornej spolupráci a odbornej spolupráce sa nezúčastnil. Akákoľvek iná forma spolupráce zo strany otca s cieľom napraviť jeho vzťah s dieťaťom už nebola zo strany úradu zaznamenaná, aj keď úrad otca predvolával, snažil sa s ním viesť rozhovor, otec na tieto predvolania nereagoval, ospravedlnil sa a stretnutí na úrade sa nezúčastňoval. Súd preto v súvislosti s uvedeným formu odbornej pomoci, tak ako to žiadal otec voči matke, neurčil. Práve s poukazom na doterajšie správanie otca, jeho nedostatočnú spoluprácu so zúčastnenými odbornými subjektami, nedával a ani nedáva súdu záruku, že by prípadné výchovné opatrenia nariadené súdom boli úspešné a splnili očakávané ciele.

Zároveň súd prvej inštancie vo vzťahu k ostatným častiam návrhu otca na začatie konania vyhodnotil jeho návrh ako nedôvodný, a preto ho zamietol. Z vyjadrenia rodičov vyplýva, že na adrese uvádzanej ako trvalé bydlisko dieťaťa a matky bola matka doposiaľ riadne zastihniteľná, a to od rozvodu nepretržite. Matka vo svojom vyjadrení potvrdila, že táto adresa je naďalej aktuálna a v prípade potreby alebo záujmu otca je na tejto adrese kontaktná. Z vyjadrenia matky bolo takisto preukázané, ako aj z výsledkov sociálneho šetrenia, že maloletá R. žije v harmonickom rodinnom prostredí s matkou, ktorá sa o ňu riadne stará vo všetkých smeroch a plnohodnotne zabezpečuje starostlivosť o maloletú a ani otec starostlivosť matky o maloletú konkrétne nenamietal vo svojich návrhoch.

Rovnako bolo súdom prvej inštancie dôvodné poukázať aj na možnosť získať relevantné informácie o dieťati cestou školy, či ošetrojúceho pediatra, ktoré otec zrejme využil, keďže ich návrhu v neuviedol. Vzhľadom na uvedené, rešpektujúc žiadosť matky o zachovanie jej práva na súkromie, súd vyhodnotil žiadosť otca o uloženie informačnej povinnosti matky ako aj oznámenia zmeny bydliska maloletého dieťaťa ako nedôvodnú.

V časti návrhu otca o uloženie povinnosti matky preberať príspevky na maloleté dieťa od navrhovateľa súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že výživné zo strany otca matka neprevzala iba jedinekrát, a to v októbri 2021, pričom išlo o ojedinelý prípad.

4. Z vykonaného dokazovania, vrátane vyjadrení matky, otca, ako aj dieťaťa a kolízneho opatrovníka súd nemal za preukázané konkrétne porušovanie otcom uvedených práv ani konanie matky, ktoré by predstavovalo závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti otca spôsobom, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť mu ujmu na jednotlivých jeho právach či stránkach osobnosti. S poukazom na uvedené preto súd prvej inštancie správne návrh otca v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

5. Návrh na prerušenie konania tak podľa názoru súdu prvej inštancie prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. S poukazom na ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a) CSP pracuje uvedené ustanovenie pod pojmom prejudiciality, ktorá znamená determináciu určitej právnej otázky s inou právnou otázkou, od ktorej vyriešenia je priamo závislý výrok o spore, pričom túto prejudiciálnu otázku si môže v istých prípadoch posúdiť aj konajúci orgán sám. Povinnosť súdu prerušiť v zmysle uvedeného ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a) CSP je nevyhnutné vykladať v intenciách § 193 CSP posledná veta, pričom toto prerušenie trvá až do momentu, kým predbežná otázka nie je právoplatne s konečnou platnosťou vyriešená. Hlavným kritériom pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania v zmysle ustanovenia § 164 CSP sú preto vhodnosť, dĺžka konania, ako aj právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu aj v intenciách čl. 17 CSP, zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností a hospodárnosť konania.

Správne preto súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zamietol, pretože na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení dospel k správny záverom, že návrhom otca na prerušenie konania nie sú splnené zákonné podmienky stanovené v ustanovení § 162 a § 164 CSP.

Zároveň súd prvej inštancie správne argumentoval a opakovane zdôraznil, že nemá právomoc o pridelenie mu právneho zastúpenia z radov advokátov rozhodnúť. S námietkami otca smerujúcimi voči ustanovenému kolíznemu opatrovníkovi maloletej R. v osobe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny L. a s ním súvisiacim návrhom otca na zmenu kolízneho opatrovníka sa takisto súd prvej inštancie správne vysporiadal a o návrhu otca rozhodol uznesením zo dňa 10.01.2023 pod č. k. 14 P/149/2021 - 407.

Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na ustanovenie § 53 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd neprihliadal na otcom uvedenú námietku zaujatosti sudcu, nakoľko ním uvádzaná námietka zaujatosti sa týkala len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, a to poukazujúc

aj na právny názor Krajského súdu v Prešove uvedený v jeho uznesení zo dňa 10.08.2023 č. k. 19 NcP/5/2023 - 543.

S poukazom na osobitný charakter konania vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že námietka otca na prerušenie konania a s ním uvádzaných dôvodov v zmysle § 162 a § 164 CSP je nedôvodná, a preto návrh otca na prerušenie konania zamietol.

III. Odvolanie otca a vyjadrenia účastníkov

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletej R. podaním zo dňa 23.10.2023. V odvolaní poukazuje na to, že mestský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tým dospel mestský súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhovateľ zároveň uviedol v odvolaní s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 2 CSP, že rozhodnutie vo veci samej má vadu uvedenú v ods. 1 a táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej, a to tým, že samotným rozhodnutím bol zamietnutý jeho návrh na prerušenie konania. Odvolateľ v dôvodoch odvolania poukazuje na to, že sa musel vysporiadať so 42 stranami dôvodnosti rozsudku súdu prvej inštancie, poukázal pritom na ustanovenie § 120 ods. 1 OSP.

7. Rozsah odvolania voči rozsudku o dôvodnosti na pozastavenie konania zo dňa 02.06.2023 je uplatňovaný voči mestskému súdu pod č. k. K2-14P/149/2021 z dôvodu, že jeho výkon nie je v súlade s nestranným a nezávislým súdom voči navrhovateľovi, ktorý nemá možnosť právne a zákonne sa brániť a zároveň táto 42 stranová dôvodnosť samotného rozsudku vykazuje podľa odvolateľa náznak, ktorý má odradiť navrhovateľa od samotného súdneho sporu a vynútiť si jeho zrušenie rovnako, ako sa to stalo aj v predošlých súdnych konaniach vo veci v roku 2014. Opätovne poukázal na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP a argumentoval poukazom na priložené dôkazy k samotnému odvolaniu, a to dôkaz č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a argumentoval v rozsiahlom odvolaní poukazom na to, že mestský súd v konaní dňa 12.07.2023 oznámené 02.08.2023 sa vyjadril, že doposiaľ vo veci návrhu na prerušenie konania zo dňa 02.06.2023 nebolo rozhodnuté, pričom tento výrok, ako aj celkové vyjadrenie C.. E. v konaní zo dňa 12.07.2023 preukazuje, že po telefonickom rozhovore 26.06.2023 s navrhovateľom neuskutočnila ani pojednávanie nenariadila. Odvolateľ uvádzal, že mestský súd v dôvodnosti rozsudku z 19.09.2023 na strane 21 po 25 priznáva, že nepozná telefónne číslo navrhovateľa, nakoľko otec vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania iný kontakt neuviedol, neoznačil svoje telefónne číslo ani elektronickú adresu. Poukázal zároveň na rozsudok Krajského súdu v Prešove 19NcP/5/2023 - 542 zo dňa 10.08.2023, ktorý zamietol vylúčenie sudkyne C.. E.. Podľa tohto dôkazného podkladu je jednoznačne preukázané, že Mestský súd Košice pod spisovou značkou K-2 14P/149/2021, resp. C.. E. pôvodne pred zmenou názvu súdu z Okresného súdu Košice II s rovnakým sudcom v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu zo dňa 13.12.2021 až doposiaľ. Mestský súd nerozhoduje nezávisle a nestranne a je jednoznačne preukázané, že na podnet sudcu bol uskutočnený zavádzajúci hovor 26.06.2023 o 12.23 hod. s navrhovateľom a s neznámym číslom mestského súdu. Odvolateľ na túto skutočnosť poukazuje a argumentuje tým, že mestský súd v konaní zneužíva hendikep navrhovateľa a jeho hmotnú núdzu, ako aj nemožnosť garantovanej právnej pomoci. Táto skutočnosť potvrdzuje tú skutočnosť, že musí byť štátom garantovaná právna pomoc v súlade s čl. 47 ods. 22 Ústavy v naviazanosti na čl. 46 ods. 1 Ústavy. Na základe uvedeného odvolateľ poukazuje na pochybenia mestského súdu v konaní a príslušných ďalších štátnych orgánov vo vzájomnej spolupráci vo veci samej, a to Centra právnej pomoci Košice, Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Košice, mestského súdu, pôvodne Okresného súdu Košice II, aby zabránili navrhovateľovi v akomkoľvek uplatňovaní si nároku na maloleté dieťa a dieťaťu na jeho vlastné otcovské rodičovstvo, a že tento stav bol vytvorený už od úvodu v rozvodovom konaní na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24P/231/2014, ktorého konanie vo veci samej prebiehalo za rovnakých okolností, ako v tomto konaní na Mestskom súde Košice č. k. K2 - 14P/149/2021.

Odvolateľ poukazuje na to, že v konaní vo veci podania na neznámu osobu pre podozrenie z viacnásobného nesprávneho právneho poradenstva voči navrhovateľovi je priamo naviazané na konanie voči úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré podľa odvolateľa stále prebieha. To, že odvolateľ nevie správne uplatňovať ustanovenia zákona nie jeho vinou, ale vinou štátu, ktorý nezabezpečil v prípade

stavu navrhovateľa možnosť alternatívnej právnej pomoci, čím sa dostal do excesu ustanovení zákona bez akejkoľvek právnej pomoci, a to v konaní či už na mestskom súde alebo na Okresnom súde Košice II.

8. V odvolaní odvolateľ poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu z 19.09.2023 na 42 stranách, kde argumentuje odvolateľ tým, že žiada, aby ich odvolací súd prešetril s dôkazným skutkovým podkladom a nariadil v rozsudku napraviť alebo zrušiť, pretože mať za následok nesprávne posúdenie veci, to nielen v podnetoch opravného prostriedku voči rozsudku súdu z 19.09.2023, ale aj v celom konaní. Poukazuje na to, že matka prevzala až dňa 16.12.2021 výživné za október 2021. Pritom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny bez etických a morálnych zásad zmaril hneď v úvode 14.08.2014 nesprávnym postupom rodičovský vzťah nariadením navrhovateľovi podaním na súd o výživné na matku maloletého dieťaťa, ktorá bola v tom čase odkázaná na hmotnú núdzu, ktorú jej sám úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vyplácal. Viedlo sa konanie na Okresnom súde Košice I, č. k. 2P/67/2014. V konaní vo veci Krajského súdu Košice pod sp. zn. 10Sa/12/2018 priznalo úspech úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, avšak navrhovateľ podal kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 9Sžsk/94/2019 zo dňa 20.11.2019, v ktorom uspel navrhovateľ voči úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (jednalo sa o povinnosť vrátiť preddavok na pomoc v hmotnej núdzi poskytovaný navrhovateľovi za obdobie od 01.08.2014 do 28.02.2015.

9. Ďalej v odvolaní poukázal odvolateľ na to, že podal voči nesprávnemu konaniu sudcu v rozvodovom konaní, ako aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13.12.2021 vo veci 14P/149/2021 dôkazné podklady a zároveň 07.08.2023, predložil dôkazy o rozvode manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, kde išlo podľa jeho názoru o nezákonné úmyselné prepisovania prideleného zákonného sudcu a súdu v konaní OS Košice I. pod spisovou značkou 21 P/108/2014 na Okresný súd Košice II na sp. zn. 23P/231/5014. Ďalej poukázal odvolateľ na veci, ktoré nesúvisia priamo s rozhodnutím Mestského súdu Košice na bod 3 až 13 riadok odspodu rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.11.2019, ako aj na bod č. 4 strana 6 druhá veta neuvedené, navrhovateľ podaním žiadosti o právnu pomoc v CPP vo veci vedenej na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 7S/110/2019 a na bod 8 strana 7 prvý ods. tretia veta v konaní kde je účastníkom konania úrad práce, sociálnych vecí doposiaľ nevyžiadal tento dôkazný materiál a odvolateľ na tento bod poukazuje s tým, že odvolací súd nevie zistiť, z akého dôvodu. Ďalej poukazuje na stranu 7 druhý odsek, druhá a tretia veta zavádzajúca neuvedené tvrdenie, že navrhovateľ sa na pojednávanie na Okresný súd Košice II pod sp. zn. 23P/231/2014 dňa 19.08.2016 nedostavil z dôvodu, že bol hospitalizovaný. Ďalej poukazuje odvolateľ na stranu 7 posledný druhý odsek veta posledná s tým, že navrhovateľ bol v zlom psychickom stave z rozvodu manželstva a bránenie matkou v stretávaní sa otca s dieťaťom, avšak súd konanie o rozvode o obrátení matkou vedel, čo je presne spísané v zápisnici o rozvode manželstva zo dňa 25.01.2015. Zároveň poukazuje odvolateľ na stranu 8 ôsma veta odspodu, od časti otec uvedenú sumu zasiela matke poštovou poukážkou neuvedené, že matka nepreberala výživné na maloleté dieťa od navrhovateľa za október, november a december 2021, čo je v návrhu na neodkladné opatrenie zo dňa 13.12.2021. Ďalej poukazuje v odvolaní na vyjadrenie matky v rozsudku mestského súdu z 19.09.2023 a uvádza, že nebude reagovať z dôvodu, že celý tento stav a sama od úvodu spôsobila matka maloletého dieťaťa. Ďalej poukazuje na dôkaz č. 14 na rozdiel veci, ktorou sa rozsudku prejavuje výklad súdu, ktorý voči navrhovateľovi, ktorý predkladá dôkazy aj napriek tomu, že je vec zhodná s dôkazom vo všetkých prípadoch súd uvádza, že podľa názoru navrhovateľa, avšak matka a jej výklad, ktorý nie je ničím podložený súd zobral za záväzný a výklad pôsobí ako by bol samozrejmosťou.

10. V závere odvolania poukazuje odvolateľ na to, že pokiaľ ide o právnu i skutkovú zložitosť veci, predmetom konania je zabezpečiť navrhovateľovi v jeho stave právnu ochranu v súdnom konaní, nakoľko aktuálne neexistuje právny rámec, na základe ktorého by bol v súčasnosti oprávnený súd o návrhu navrhovateľa rozhodnúť a prideliť mu právne zastúpenie z radov advokátov v súdnom konaní, tak ako to uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, nie je podľa navrhovateľa správne. Ak mestský súd odmietol riešiť túto situáciu spravodlivo vecne a trval na formalistickom postupe slepej požiadavky zákona o právnej pomoci v stave navrhovateľa a trvá na aktuálne neexistujúcom právnom rámci o právnej pomoci, ktorý je v tomto prípade celkom rovnocenný v pozastavení konania do vyriešenia stavu právnej pomoci navrhovateľovi v súlade s čl. 47 ods. 2 a čl. 46 Ústavy SR, keďže navrhovateľ nedokáže byť v jeho celkovom stave právne zastúpený, tak navrhovateľ očakáva, že aspoň kvalifikovaný krajský súd by s ohľadom na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakotvujúce zásadu súdneho výkonu práv s dobrými mravmi, dokáže sa povzniesť nad slepú požiadavku zákona a zoberie na seba zodpovednosť za iný výklad, ktorý bude však spravodlivý v situácii pre navrhovateľa.

Na základe dôvodov, na ktoré poukázal odvolateľ v odvolaní navrhol odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 19.09.2023 pod sp. zn. K- 2 14P/149/2023 a vec vrátiť na nové posúdenie a rozhodnutie, resp. alternatívne, aby odvolací súd rozhodol zrušuje rozsudok z 19.09.2020 a navrhovateľovi priznáva prerušenie konania do vyriešenia právnej pomoci do rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4SVK/26/2023 vo veci kasačnej sťažnosti voči rozhodnutiu KS Košice 7S/110/2021 vo veci správnej žaloby voči Centru právnej pomoci v L..

11. Odvolateľ doplnením po nahliadnutí do spisu stanoviskom zo dňa 18.03.2024 doplnil odvolacie konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu s tým, že dňa 15.03.2024 o 12.35 hod. nahliadol do spisu odvolacieho konania a uviedol, že musí naň reagovať z dôvodu, že pôsobí voči jeho osobe negatívne aj napriek tomu, že sa snaží akokoľvek o nápravu nepriaznivého otcovského rodičovského stavu, ktorý trvá bez zmeny od podania žiadosti matkou dieťaťa o rozvod manželstva a práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu v júli v roku 2014 až doposiaľ nepretržite. Poukázal na svoj zdravotný stav a argumentoval ďalej tým, že vôbec nevie, kde jeho dieťa býva, na trvalej adrese sa nezdržiava od marca 2015 až doposiaľ, čo môže potvrdiť aj poštár. Matka dieťaťa mu neoznamuje vôbec zmeny bydliska, neinformuje od dieťaťa, vyhýba sa mu, nedvíha mu telefón, keď sa chce dohodnúť a tráviť čas dieťaťom nahovárala dieťa bezdôvodne voči nemu. Dôkazom sú negatívne vyjadrenia dieťaťa voči jeho osobe pre súdne konanie, pričom s dieťaťom nie je roky vôbec styk, keďže to robí úmyselne matka dieťaťa 10 rokov on stráca akúkoľvek nádej. Túto situáciu neriešil a nerieši ani úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v zastúpení maloletého dieťaťa, ani súd, ktorý mu spoločne bezdôvodne bráni zverejniť prechodnú adresu dieťaťa s matkou, a to od marca roku 2015 až doposiaľ. Súdny výkon a rozsudky boli bez akýchkoľvek pochybností chaotické rozporné a nepresnosti vo vyjadrení sudcu mestského súdu naznačujú narušenie preukazovania skutkového stavu a podozrenie z jeho jednostrannosti a zaujatosti, a tým spochybnenie jeho samostatného rozhodovania od 13.12.2021 až doposiaľ. V závere uviedol, že mal a má eminentný záujem o jeho maloleté dieťa a veľmi mu záleží na tom tráviť s ním čas, čo si o ňom myslí a ako ho bude do budúcnosti vnímať a posudzovať a psychický stav, ktorý ho môže poznamenať. Tento stav súdneho konania preukazuje presný opak jeho bezradnej sústavnej desaťročnej snahy. Navrhuje odvolaciemu súdu, aby prešetril skutkový stav, ktorý mal byť založený výhradne na reálnom skutkovom dokazovaní a nielen na nedôkazných vyjadreniach a zmanipulovanej výpovedi dieťaťa, ktoré z dôvodu bránenia matkou nemá reálny otcovský rodičovský styk od marca roku 2015, až doposiaľ nepretržite.

12. K odvolaniu otca sa nevyjadrili matka maloletého dieťaťa, ani kolízny opatrovník.

13. Zo súdneho spisu vyplýva, že k odvolaniu otca sa vyjadrila Okresná prokuratúra L. II písomným stanoviskom zo dňa 05.12.2023, v ktorom prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II napadnutý rozsudok, ktorý mu bol doručený považuje za zákonný a vecne správny. Odvolateľ veľkú časť svojho odvolania venuje zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie konania. V predmetnom konaní pred civilným súdom rozhoduje o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že prvoinštančný súd v danom prípade správne zamietol návrh otca na prerušenie konania a čo sa týka ďalších odvolacích námietok, tieto prokurátor taktiež považuje za neopodstatnené a mnohé z nich aj za nesúvisiace s predmetom konania, kedy odvolateľ poukazuje na akési telefonické vyhlásené rozhodnutie, resp. na iné konania, ktoré prebiehali či už na Okresnom súde alebo na Mestskom súde Košice. V ďalšom sa prokurátor odvoláva na jeho záverečné vyjadrenie prednesené na pojednávaní zo dňa 19.09.2023, ktorého bol osobne účastný. Pri posudzovaní otázky reálneho záujmu otca na riešení celej situácie by mal byť braný ohľad na skutočnosť, že otec sa napokon ani na jedno súdne pojednávanie v danej veci nedostavil, ako aj na v minulosti opakované späťvzatia návrhov zo strany otca. Navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok potvrdiť.

Krajská prokuratúra L. vyjadrením zo dňa 21.12.2023 v rámci odvolacieho konania argumentuje prebratím vstupu do konania prokurátorom Okresnej prokuratúry L. II rozsudkom Mestského súdu Košice z 19.09.2023. Súd návrhy otca na úpravu rodičovských práv a povinností a na prerušenie konania zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie otec maloletej. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 46 ods. 3 Zákona o prokuratúre je na ďalšie konanie v odvolacom konaní príslušný prokurátor tunajšej prokuratúry, preto z uvedeného dôvodu žiadal všetku korešpondenciu súdu a podania účastníkov konania v tunajšej prokuratúre zasielať a zároveň žiada o nahliadnutie do spisu.

14. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu dňa 23.10.2023 podal otec maloletého dieťaťa návrh na vylúčenie sudcu z pojednania a rozhodovania sporu z dôvodu jeho zaujatosti zistené nové

dôkazy. Súdne konanie vo veci porušovania otcovských rodičovských práv k maloletému dieťaťu zo strany matky spoločného dieťaťa a zároveň žiadosť navrhovateľa o vydanie rozhodnutia o časových intervaloch v stretávaní sa maloletého dieťaťa s jeho vlastným otcom rodičom - vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu z dôvodu jeho zaujatosti a podozrenie vedomého zavádzania nielen navrhovateľa, ale aj samotného Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 19NcP/5/2023 - 542 v konaní o predchádzajúcom podnete navrhovateľa o vylúčení sudcu z dôvodu jeho zaujatosti zo dňa 27.07.2023. Táto námietka zaujatosti je odôvodnená poukazom na § 49 ods. 1 CSP. V danej veci nie je len podozrenie zo zaujatosti sudcu, ale navrhovateľ uvádza, že k nemu sudca v konaní zaujal nepriateľský vzťah, ale zároveň je podozrenie z marenia dôkazných skutkových preukazovaní a uplatnení navrhovateľom. Tieto dôkazy sú dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu a navrhovateľ preukáže, že sudca v konaní v podozrení, že zavádzal nielen navrhovateľa, ale aj Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 19NcP/5/2023 - 542 vo veci jeho vylúčenia. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 81 CSP, § 49 ods. 3 CSP, § 50 ods. 1 CSP, § 53 ods. 1 CSP, § 49 ods. 1 CSP a § 14 ods. 1 OSP. V námietke zaujatosti navrhovateľ uviedol, že mestský súd v dôvodnosti 42 stranového rozsudku zo dňa 19.09.2023 na strane 21 bod 25 jednoznačne mestský súd priznáva, že nepozná telefónne číslo navrhovateľa ..., nakoľko otec vo svojej žiadosti o odročení pojednávania iný kontakt neuviedol, neoznačil svoje telefónne číslo ani elektronickú adresu. List bol odoslaný na otcom označenú adresu. V čase pred vyššie uvedeným výrokom zo dňa 19.09.2023 súdu, resp. jeho sudcu poukázal na podanie zo dňa 27.06.2023 a na dôkazy a č. 2, 3, 4, 5, 6, ktoré sú doložené k námietke zaujatosti. Zároveň navrhovateľ argumentuje, že nakoľko otec vo svojej žiadosti o odročení pojednávania iný kontakt tie isté skutočnosti uvádza ako v predchádzajúcom odseku. Dňa 06.07.2023 navrhovateľ nevedel, či telefonát zo dňa 26.06.2023 neuskutočnil samotný mestský súd alebo niekto iný. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19NcP/5/2023 - až 543 zo dňa 10.08.2023 a oznámené navrhovateľovi dňa 20.09.2023, ktorým zamietol vylúčenie sudkyne C.. E. sa k námietke zaujatosti vyjadriala zákonná sudkyňa, v ktorom vyjadrení uviedla, že v doobedňajších hodinách telefonicky kontaktoval súd otca s oznámením, že jeho vyjadrenie z 02.06.2023, ktoré podľa obsahu súdu súd vyhodnotil ako žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a otec je povinný dostaviť sa na pojednanie. Zároveň poukázal sťažovateľ na to, že podľa uvedeného predloženého dôkazného výkladu v tomto texte je jednoznačne preukázané, že Mestský súd Košice v konaní K2 - 14P/149/2021, resp. sudkyňa C.. E. v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na podnet sudkyne bol uskutočnený zavádzajúci hovor s navrhovateľom dňa 26.06.2023. Podobne negatívne dôsledky a marenie súdneho konania mimo rámec výkonu súdu sa voči navrhovateľovi prejavujú počas celého súdneho konania odo dňa 13.12.2021. Motívy takéhoto konania sudcu Mestského súdu v Košiciach C.. E. v konaní pod sp. zn. K2 - 14P/149/2021 nie sú navrhovateľovi známe, avšak zodpovednosť sudcu za tento stáva a jeho riešenie ostáva naďalej zachovaná. Navrhol rozsudkom vylúčiť sudkyňu C.. E. z prejednávania a rozhodovania sporu z dôvodu jej zaujatosti voči navrhovateľovi v konaní Mestského súdu v Košiciach pod sp. zn. K2 - 14P/149/2021. Navrhovateľ na základe svojho ťažko ťažkého zdravotného postihnutia v plnej invalidite a v hmotnej núdzi žiadal, aby mu bola poskytnutá právna pomoc a pridelený právny zástupca v tomto konaní.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d),g) CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty:

20. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia vychádzal zo skutočne zisteného stavu súdom prvej inštancie. V rámci odvolacieho konania rozhodol o podanom odvolaní otca proti rozsudku súdu prvej inštancie ohľadom úpravy povinností rodičov k maloletej R. N., nar. XX.XX.XXXX. Odvolací súd odvolanie otca posúdil ako odvolanie voči celému rozsudku súdu prvej inštancie.

21. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca posúdil všetky dôvody podaného návrhu na neodkladné opatrenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v Zákone o rodine, ako aj v zmysle príslušných ustanovení CSP a CMP. V prvom rade musí odvolací súd v tejto súvislosti poukázať na to, že pri posudzovaní návrhu na neodkladné opatrenie sa súd prvej inštancie zaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré boli predmetom podaného návrhu navrhovateľa zo dňa 13.12.2021 v rámci návrhu na neodkladné opatrenia, návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej R., ako aj na prerušenie konania. Odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie v svojom rozsiahlom rozsudku na 42 strán ako to charakterizoval napokon aj odvolateľ vo svojom odvolaní, sa dôsledne na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a na základe preukázaných dôkazov vysporiadal so všetkými podanými návrhmi zo strany otca maloletého dieťaťa a k týmto návrhom zaujal na základe dostatočne zisteného skutkového stavu aj správne právne posúdenie veci. Vychádzal jednoznačne z tvrdení maloletého dieťaťa, ktoré bolo niekoľkokrát vypočuté za účasti kolízneho opatrovníka, ako aj zo strany sudkyne a na základe vyjadrení maloletého dieťaťa, kolízneho opatrovníka, ako aj matky, otca maloletého dieťaťa a napokon aj na základe vyjadrení prokurátora Okresnej prokuratúry L. II a následne vyjadrenia prokurátora Krajskej prokuratúry L., dospel odvolací súd jednoznačne k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne a v súlade so zákonom.

22. Odvolací súd musí zdôrazniť, že pokiaľ otec maloletej R. v odvolaní namietal, že boli porušené jeho otcovské a rodičovské práva, odvolací súd zdôrazňuje, že bolo prvom rade a je na otcovi maloletej R., aby svoje rodičovské a otcovské práva uplatnil. Už len konštatovanie, že žije a býva v rodinnom dome, ktorý je vzdialený len niekoľko domov od starej matky maloletej R., kde sa pravidelne maloletá R. zdržiava je dôvod, aby sa s ňou stretol. Maloletá R. chodí okolo jeho domu do školy a zo školy, čo je dôvodom na to, aby sa skontaktoval a s maloletou nadviazal na realizáciu svojich rodičovských a otcovských práv, ktoré mu boli odobraté matkou maloletej R.. Samotná maloletá R. sa niekoľkokrát pred

kolíznym opatrovníkom a pred súdom vyjadrila, že si pamätá na to, že chodil otec za ňou do škôlky, chodil za ňou do školy, tieto stretnutia má vo svojej pamäti ako stretnutia, ktoré brala zo strany otca ako kladné. Pamätá si na bábiku, pamätá si na to, že jej nosil do škôlky otec nejaké sladkosti, nejaké darčeky. Nepamätá si na to, že by sa otec po roku 2015 nakontaktoval na ňu, že by ju oslovil, že by prišiel a opýtal sa jej, ako sa má, ako sa jej darí v škole, ako sa jej darí medzi kamarátmi. Tieto skutočnosti zostali pred súdom prvej inštancie nezodpovedané, pretože účasti na pojednávaní pred súdom prvej inštancie sa otec vyhýbal. Tie dôvody, ktoré uvádza v odvolaní, že mu niekto zavolať z mestského súdu a že mu oznámil alebo oznámil mu rozhodnutie alebo odročenie pojednávania, alebo niečo podobné, neboli jednoznačne preukázané a jeho dôvody na odročenie pojednávania, ktoré podal písomne 02.06.2023 neboli súdom prvej inštancie akceptované, o čom bol aj oboznámený na základe toho „telefonického rozhovoru“, ktorý mal byť z mestského súdu a navrhovateľovi neznáma osoba zavolať, čo použil ako dôvod na odvolanie.

23. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu postupoval jednak pri samotnom vedení pojednávania pred súdom prvej inštancie, ako aj pri vyhodnotení všetkých skutočností, ktoré mu boli známe na základe písomných dôkazov, ale aj na základe výpovede bezpochyby maloletej R., kolízneho opatrovníka, matky, ako aj prokurátora Okresnej prokuratúry L..

24. Odvolací súd poukazuje na to, že otec sa domáha svojich práv podaniami, sťažnosťami, v ktorých osočuje nielen matku maloletej R., ale aj samotných pracovníkov úradu práce, sociálnych vecí, ako aj Centra právnej pomoci, ako aj súdov. Podľa odvolacieho súdu je bezpochyby otec maloletej v danej veci presvedčený, že tak súd, ako aj úrad práce, sociálnych vecí a napokon aj centrum právnej pomoci mu ubližujú a bránia mu v realizácii jeho otcovských či rodičovských práv.

25. Tak ako už odvolací súd poukázal v predchádzajúcej časti rozsudku, v prvom rade je na ňom ako otcovi, aby sa svojich rodičovských práv a otcovských práv voči maloletej R. sám domáhal a sám niečo preto aj urobil. Nielenže vypisuje rozsiahle neformálne podania, z ktorých tak ako súd prvej inštancie, ale ani odvolací súd nemá preukázané tie skutočnosti, na ktoré poukazuje v týchto sťažnostiach, ale nemá pre súd ani žiadnu výpovednú hodnotu. Ide o spisový materiál, ktorý je obsahovo veľmi rozsiahly, avšak čo sa týka samotných vyjadrení, neobsahuje tie skutočnosti, ktoré by nielen súd prvej inštancie, ale aj odvolací súd mal ako preukázané. V prvom rade je na ňom ako otcovi, aby sa svojich rodičovských a otcovských práv chopil, tzn. že je na ňom, akým spôsobom sa ku maloletej R. priblíži, akým spôsobom zaujme po tak dlhej dobe svoju dcéru, ktorá ho nevidela minimálne od roku 2019 vôbec.

26. Čo sa týka nariadenia neodkladným opatrením rozsahu stretávania sa v určitej dobe po tak dlhom období od roku 2015, resp. 2019, kedy sa jeho styk s maloletou R. úplne prerušil, je aj podľa odvolacieho súdu v danej situácii nesprávne a nedôvodné, pretože samotný styk a samotné jeho komunikovanie s dcérou musí byť pomalé s poukazom práve na to obdobie dlhej rozluky, kedy vlastne aj maloletá R. si na neho nepamätá, a to len z dôvodu, že on sám prerušil to jeho snaženie sa ústretovú komunikáciu a nadviazanie rodičovsko-detského kontaktu. Doslova a dopísmena je len v jeho moci a v jeho rukách, akým spôsobom sa ďalej bude konať, resp. akým spôsobom sa bude viesť jeho komunikácia s maloletou. K tomuto netreba zo strany súdu, resp. centra právnej pomoci určiť mu právneho zástupcu, aby ho v konaní o starostlivosti o maloletú R. zastupoval, tu je dôležitý on ako otec a maloletá R. ako jeho dcéra.

27. Na základe príslušného ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, až vtedy ide rozhodovať súd a upraví výkon ich rodičovských práv a povinností.

Aj v tomto prípade je konkrétne na otcovi a matke maloletej R., aby sa oni dvaja dohodli na základe skutočností, ktoré sú dôležité v prvom rade pre maloletú o ďalšom realizovaní styku s maloletou a s poukazom práve na maloleté dieťa a jeho právo vyjadriť sa samostatne a slobodne, teda svojim názorom vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a bolo to aj v tomto prípade, kedy sa vyjadrila a názor maloletého dieťaťa vzal nielen súd prvej inštancie, ale tento názor plne akceptuje aj odvolací súd. Pokiaľ sa maloletá vyjadrila, že sa nechce stretávať s otcom, resp., že ho nepozná, že už si pamätá len matku na jeho tvár, na jeho postavu, na vlasy, ktoré nemá, je v prvom rade potrebné, aby tieto skutočnosti v mysli, a teda v živote maloletej R. ozrejmil jej otec. Ale to neznamená, že bude sa sťažovať a bude vypisovať rozsiahle vyjadrenia, ktoré nenahradia jeho osobný postoj k veci, teda k tomu, aby on urobil potrebný prvý krok k realizácii svojho rodičovského práva. Už aj tie predchádzajúce návrhy a ich späťvzatie charakterizujú to, že otec sa chcel o niečo snažiť, avšak žiadnu vec nedotiahol do konca v takom smere, aby nespôsobil

nielen bolesť pre maloletú, ale aj pre neho samotného. Preto je potrebné a odvolací súd znovu prizvukuje, že snaženie otca je treba namiesto papierového vyjadrenia zmeniť na konkrétne snaženie o rozhovor, o ústretovú komunikáciu s jeho maloletou dcérou R.. Na základe toho, že prakticky on sa bude snažiť o zrealizovanie tohto styku nenútenou formou, ale komunikáciou, ktorá bude sa pomaličky rozvíjať na základe toho, či maloletá R. bude ochotná na túto komunikáciu a na vzájomný styk s otcom pristúpiť.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, nakoľko dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané otcom maloletej R. neboli odvolacím súdom posúdené ako dôvodné.

29. Zároveň o námietke zaujatosti rozhodol v rámci odvolacieho konania uznesením pod sp. zn. 15NcP/6/2024 - 738 zo dňa 21. marca 2024 tak, že vec vracia súdu prvej inštancie s poukazom na to, že vzhľadom na to, že postup sudkyne v konaní, resp. okolnosti spočívajúce v procese v postupe sudkyne okresného súdu tak, ako to sťažovateľ namietal, nemôžu byť kvalifikované ako nepriateľský postoj. V priebehu konania pred okresným súdom so spôsobov vedenia dokazovania bezpochyby vyplynulo, že prístup sudkyne okresného súdu voči účastníkom, teda aj voči otcovi maloletého dieťaťa bol neutrálny, strany sporu mali rovnaké postavenie. Krajský súd konštatuje, že vo veci konal a rozhodoval zákonný sudca, resp. rozhodovala sudkyňa, u ktorej nebol konštatovaný ako relevantný dôvod reálne vzbudzujúci pochybnosti o jej nezaujatosti, ktorý by mohol byť odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. c) CSP, a to, že by vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Vzhľadom na uvedené námietku zaujatosti čo sa týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe, sudkyne a jej rozhodovacej činnosti a ako na takú súd neprihliada.

30. O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom 3 : 0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).